

INDUSTRIA DE PETROL ȘI GAZE

MĂSURI PROPUSE PENTRU
REDRESAREA ECONOMIEI

Federația Patronală
Petrol și Gaze

2021

POZIȚIA INDUSTRIEI DE PETROL ȘI GAZE ÎN CONTEXTUL CRIZEI ACTUALE

SUMAR EXECUTIV.....	3
I. IMPACTUL ASUPRA INDUSTRIEI DE PETROL ȘI GAZE.....	6
1. Cadru general.....	7
2. Industria de petrol și gaze din România, un contribuitor important la bugetul de stat.	10
3. Explorare și producție.....	11
4. Comercializare de produse petroliere.....	13
II. MĂSURI PROPUSE PENTRU REDRESAREA ECONOMIEI.....	14
1. Redresarea economică prin proiecte de mare anvergură – Marea Neagră.....	15
2. Asigurarea pieței libere a gazelor naturale și eliminarea impozitului suplimentar.....	16
3. Digitalizarea industriei de petrol și gaze.....	17
4. Amendarea Legii Energiei nr. 123/2012.....	18
5. Viitorul Transportului.....	20
6. Industria de Petrol și Gaze – parte a tranziției prin proiecte sustenabile.....	21
7. Agenda Verde.....	22
8. Dezvoltarea infrastructurii.....	24
9. Scheme de ajutor de stat pentru operatori și subvenții pentru populație.....	24
10. Prețuri de referință corecte pentru țigeti și gaze naturale.....	26
10.1 Prețul de referință pentru gazele naturale.....	26
10.2 Prețul de referință pentru țigeti.....	27

Sumar Executiv

Anul acesta ar putea fi cel mai dificil moment pe care l-a cunoscut industria petrolieră în ultimii 100 de ani.

Înainte de izbucnirea coronavirusului, industria petrolieră era deja sub presiune, întrucât lumea se îndrepta din ce în ce mai mult către surse regenerabile. Pandemia a agravat situația dificilă, ducând la un scenariu neobișnuit în care prețul petrolului a devenit chiar negativ în primăvara anului 2020 pentru prima dată în istorie.

Sectorul industrial a avut o tendință descendentă de la începutul anului 2018, iar pandemia și-a agravat dificultățile, producția industrială scăzând cu aproape 40% în aprilie. Deși industria și-a revenit oarecum de atunci, aceasta se află

încă pe teritoriu negativ, continuând astfel să aibă **un impact negativ asupra producției și consumului din industria din downstream atât în 2020, cât și în 2021.** În plus, recuperarea lentă în următoarele trimestre, va continua să aibă un impact asupra cererii de combustibili, cu fabrici și uzine industriale care funcționează la niveluri mai scăzute.

Estimăm că, pe termen lung, consumul de combustibil și comportamentul general de cumpărare se vor schimba pe măsură ce structura pieței va fi afectată permanent de criză. Oamenii vor ieși probabil din criză cu resursele financiare afectate, o parte semnificativă dintre aceștia fiind chiar șomeri, prin urmare, nu sunt așteptări ca aceștia să reia imediat consumul la nivelurile anterioare crizei. Importurile și exporturile de mărfuri vor fi probabil afectate în mod semnificativ timp de cel puțin 3-4 luni, cu o rată lentă de recuperare ulterior, în special în ceea ce privește exporturile.

Scăderea cererii atât pentru combustibili, cât și pentru gaze va crea un mediu dificil fără precedent și pentru activitățile din sectorul de explorare și producție petrolieră. Sondele vor trebui să fie închise cu un posibil impact ulterior asupra repornirii lor. Atât în cazurile de sonde de țiței, cât și de gaze, recuperarea nivelului de producție este un proces costisitor și îndelungat, cu încercări potențial nereușite și o durată totală care poate depăși 4-6 luni.

Mai mult decât atât, contextul economic dificil împiedică continuarea campaniilor de foraj așa cum au fost planificate inițial, precum și a altor proiecte importante, limitând sau amânând astfel cantitățile suplimentare de petrol și gaze care urmează să fie produse în viitor.

În ceea ce privește comerțul internațional de combustibil și gaze, există așteptări ca acest context, cel puțin până în 2022, să fie extrem de provocator, dominat de companii importante susținute de state cu putere economică substanțială, astfel accesul în piețe al producătorilor români va fi extrem de limitat.

Pentru a atenua impactul asupra sectoarelor menționate anterior, scheme clare de ajutor de stat trebuie să fie implementate imediat, cu scopul de a sprijini întregul lanț de activități, de la explorare și producție până la comercializare și furnizare. Astfel, este necesar un cadru fiscal și condiții de piață competitive, redevențe și scheme de reducere a impozitelor, acces la fondurile UE, precum și acces la opțiuni de credit mai avantajoase pentru ca producătorii de petrol și gaze să poată, cel puțin, să mențină nivelul actual de producție, să continue operațiunile în toate zonele exploatate în prezent și în câmpurile mature și să mențină nivelul de ocupare a personalului. Scheme similare de sprijin economic sunt, de asemenea, necesare pentru a ajuta la recuperarea sectorului industrial general și a consumului pe piața românească, deoarece procesul de recuperare este estimat a fi unul relativ lent, industria din România fiind afectată semnificativ de actuala criză COVID-19.

Industria recunoaște responsabilitatea comună în gestionarea crizei sanitare și este gata să contribuie într-un mod constructiv, iar cooperarea dintre toți actorii societății este cheia asigurării durabilității și echității măsurilor luate. Deși, dincolo de principalele provocări

aduse de criza COVID-19, observăm aspecte suplimentare care pun presiune asupra politicilor publice, **măsurile populiste trebuie evitate, deoarece acestea vor agrava drastic dezechilibrele macroeconomice deja fragile și vor încetini redresarea economică.**

În plus, subvențiile de stat acordate pentru a sprijini consumul general al populației pentru principalele produse, utilități și combustibil trebuie să continue până când criza epidemiologică se oprește, deoarece acestea se transpun în mod pozitiv într-o creștere economică generală prin recuperarea potențialului investițional al operatorilor, cererea populației urmând a crește. Măsura ar stimula, de asemenea, celelalte sectoare, stresul asupra veniturilor populației dat de achizițiile de produse esențiale, utilități și combustibil fiind redus.

Principalele măsuri specifice propuse pentru a sprijini redresarea economică a industriei de petrol și gaze sunt:

Marea Neagră și necesitatea urgentă de a modifica Legea Offshore pentru deblocarea proiectului și, astfel, sprijinirea redresării economice a României

Asigurarea pieței libere a gazelor și eliminarea impozitului suplimentar

Digitalizarea industriei de petrol și gaze

Modificarea Legii Energiei

Industria de petrol și gaze - parte a tranziției prin proiecte sustenabile

Contribuția la Agenda Verde

Dezvoltarea infrastructurii

Viitorul Transporturilor

Scheme de sprijin fiscal de stat acordate în vederea menținerii fezabilității exploatarei și investițiilor

Prețuri de referință corecte pentru țiței și gaze naturale

I.

IMPACTUL ASUPRA INDUSTRIEI DE PETROL ȘI GAZE NATURALE

I. IMPACTUL ASUPRA INDUSTRIEI DE PETROL ȘI GAZE NATURALE

1. Cadru General

Conform consensului din piață, este estimată o evoluție a PIB-ului României de aproximativ -5% în 2020, deoarece creșterea consumului intern încetinește.

Din cauza izbucnirii coronavirusului (COVID-19) în 2020, economia românească este de așteptat să înregistreze o contracție de -4,8% din PIB în acest an. Deficitul bugetar ar putea ajunge la -9,6% din PIB, conform ultimelor prognoze ale FMI, WEO din octombrie 2020.

Potrivit datelor estimate de Executivul European, este așteptată o revenire economică de 4,2% în 2021. De asemenea, Comisia Europeană estimează o scădere a investițiilor (formarea brută de capital fix) de 15% în acest an și o creștere de doar 5% pentru 2021.

Deficitul contului curent este prognozat la -5,3% din PIB în 2020 de la 4,6% din PIB în 2019 din cauza scăderilor și a creșterii mai reduse a exporturilor. Se așteaptă ca datoria publică să crească semnificativ - de la 35,2% din PIB în 2019 la aproximativ 46% din PIB pentru anul în curs.

Comisia Națională de Strategie și Prognoză și-a revizuit de două ori prognoza de creștere a PIB-ului în acest an. Ultima estimare de creștere prevede o contracție de -3,8% în acest an, comparativ cu o creștere economică de 4,1%, care a stat la baza construcției bugetare la începutul anului 2020. Aceste cifre se traduc într-o contracție de aproape 8% a dinamicii pentru 2020 a produsului intern brut.

Aproape **300.000**
de români au intrat
în șomaj anul trecut

În România, în pofida implementării la timp a schemelor de sprijin guvernamental, efectele prelungite ale crizei vor face probabil ca acest număr să crească în 2021. Putem presupune, în consecință, că după această perioadă, recuperarea consumului va fi treptată.

Odată cu apariția unui al doilea val de coronavirus în Europa, incertitudinea continuă să predomine în România, la fel ca în alte părți. Sectoare precum divertismentul, industria sau comerțul cu amănuntul au fost afectate în mod special în prima jumătate a anului trecut, ducând la creșterea șomajului. Deși în acest moment rata șomajului rămâne la niveluri ușor de gestionat, puțin peste 3,3%, incertitudinea economică continuă și încetarea/reducerea schemelor guvernamentale de sprijin pentru ocuparea forței de muncă ar spori probabil rata șomajului în viitorul apropiat.

În plus, mecanismele dificile de conformare creează o povară grea pentru afacerile noi și cele existente. Birocrația excesivă și complexă pot afecta estimările proiectelor și investițiile. În acest sens, ar fi foarte utilă reducerea termenelor legale pentru depunerea diverselor documente, pentru a minimiza timpul de obținere a avizelor și autorizațiilor.

Atât pandemia de coronavirus, cât și războiul prețurilor dintre Rusia și Arabia Saudită au dus la scăderea prețului petrolului. Cererea și oferta de petrol s-ar putea să nu se reechilibreze decât după mult timp după ce virusul va fi eradicat.

Pe de o parte, există o ofertă prea mare, pe de altă parte, există o cerere mult prea mică, întrucât cererea se diminuează pe măsură ce mobilitatea este restricționată. Pandemia de coronavirus a contribuit la crearea unui cumul de efecte negative care ar putea scădea prețurile petrolului cel puțin și anul viitor – sau poate chiar pentru mai mult timp. Potrivit consultantului Facts Global Energy, epidemia de coronavirus a redus cererea globală de benzină cu 50% și cererea de combustibil pentru avioane (jet) cu 70%.

Coronavirusul și războiul prețurilor au provocat prăbușirea prețului petrolului

Prețul țițeiului Brent, \$ per baril (T1 2020)

Măsuri preventive
pentru limitarea
COVID-19

impunerea restricțiilor/limitărilor de deplasare a persoanelor și a interacțiunilor, precum și scăderea prețurilor la petrol și gaze au dus, în consecință, la o scădere semnificativă a cererii de combustibili și amânarea sau încetinirea mai multor proiecte, precum și a altor activități de optimizare a producției, cu impact asupra întregului sector.

2. Industria de petrol și gaze din România, un contribuitor important la bugetul de stat

Industria petrolieră, în ceea ce privește sectoarele de explorare și producție, de transport și de rafinare, a fost, în ultimii ani, unul dintre cei mai importanți contribuitori la economia românească, reprezentând **1,7% din PIB**.

În perioada 2017-2019, industria a avut un impact direct, indirect și indus la PIB **de până la 5,9%**. Totalul taxelor și dividendelor plătite statului român în aceeași perioadă ajunge la o medie de **16 mld. de lei**, reprezentând echivalentul a 6% din totalul veniturilor la bugetul de stat.

În ceea ce privește TVA-ul și accizele plătite de companiile din industria petrolieră, acestea însumează **10 mld. de lei în 2019, reprezentând 10,3% din totalul veniturilor la bugetul de stat din TVA și accize**.

Investițiile în industria petrolieră sunt substanțiale: în 2019, companiile din industria petrolieră au investit **peste 6,7 mld de lei**, aproape dublu față de nivelul din 2017. Această sumă reprezintă echivalentul a **16%** din totalul investițiilor publice din același an.

3. Explorare și producție

Elementele principale care afectează sectorul de explorare și producție petrolieră în ceea ce privește operativitatea, nivelul și eficiența producției de țiței și gaze:

Accesul la diferite tipuri de servicii, materiale, echipamente, piese de schimb și forță de muncă înalt calificată din partea furnizorilor interni și externi afectează, de asemenea, activitățile de optimizare a producției de petrol și gaze. Amânarea acestor activități poate fi făcută numai pentru perioade foarte scurte de timp, pentru a nu afecta ulterior nivelul și eficiența producției, precum și costurile aferente. Prelungirea întârzierilor acestui tip de activități va duce inevitabil la o scădere accelerată a producției, la creșterea timpilor de întrerupere a instalațiilor și a sondelor și la creșterea costurilor de redresare.

Reducerea cererii de combustibil

pe piața românească, este așteptat să aibă un impact negativ asupra activității din sectorul de explorare și producție petrolieră prin umplerea depozitelor de petrol și combustibil, ceea ce duce la necesitatea închiderii sondelor de țiței, cu potențial impact ulterior asupra repornirii și performanței, care necesită intervenții suplimentare costisitoare pentru restabilirea potențialului normal de producție a sondei și a zăcămintului.

Reducerea cererii de gaze naturale

pe piața românească presupune un **scenariu similar de închidere a sondelor de gaz** cu consecințe posibile asupra performanței sondelor și zăcămintelor, fapt care va atrage intervenții și costuri suplimentare pentru restabilirea unei producții stabile și eficiente. Atât în cazurile sondelor de țiței, cât și a celor de gaze, recuperarea nivelului de producție este un proces costisitor și necesită timp, cu posibile încercări nereușite și o durată totală care poate depăși 4-6 luni.

Scăderea prețurilor la petrol și gaze

aduce **restricții suplimentare pentru o recuperare completă și rapidă** în scenariile descrise mai sus.

Influențat de contextul internațional, prețul petrolului a rămas la niveluri scăzute în ultima perioadă, afectând deja economicitatea mai multor sonde și zăcăminte din România, pentru care continuarea operațiunilor trebuie reevaluată. În plus, în ceea ce privește prețul gazelor, acesta este de așteptat să scadă – din pricina cererii reduse și pe fondul stocurilor importante deja existente în depozitele subterane. Viabilitatea economică poate genera îngrijorări în legătură cu unele dintre sondele/zăcămintele de gaz exploatate în prezent.

Toate cele arătate mai sus generează un context dificil, fără precedent, pentru activitățile din sectorul de explorare și producție petrolieră care se bazează intens pe servicii, materiale, echipamente, antreprenori specializați, nu numai pentru dezvoltarea de noi capacități de producție, ci și pentru menținerea și optimizarea eficienței operațiunilor pe câmpurile românești deja mature. Din acest motiv, declinul natural al producției actuale este așteptat să se intensifice.

În plus, așa cum am menționat anterior, contextul economic dificil împiedică continuarea campaniilor de foraj așa cum au fost planificate inițial, precum și dezvoltarea altor proiecte importante, limitând sau întârziind astfel producția de cantități suplimentare de petrol și gaze.

Reducerea viabilității economice a activității din sectorul de explorare și producție petrolieră va necesita măsuri pentru adaptarea costurilor operaționale la noile provocări, deoarece reducerea costurilor la servicii, materiale și echipamente nu este prevăzută pe termen scurt, producătorii urmând a fi obligați să pună în aplicare măsuri de reducere a costurilor care pot afecta, de asemenea, salariile angajaților, și nu în ultimul rând numărul acestora.

4. Comercializare de produse petroliere

Elementele principale care afectează sectorul de comercializare de produse petroliere în ceea ce privește nivelul vânzărilor, operațiunilor și producției de combustibili:

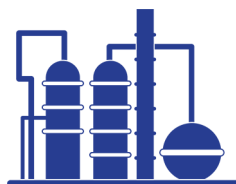
Reducerea cererii de combustibil

piața românească, potrivit estimărilor, este în scădere cu aproximativ 20% în 2020 având

în vedere **scăderea cererii pentru combustibilul pentru avioane (jet) cu mai mult de 35%, consumul de benzină redus cu 20% și de motorină, cu aproximativ 15%**. Mai târziu, în acest an, încetinirea economică va continua să afecteze cererea de combustibili pentru fabricile și platformele industriale cu niveluri de producție scăzute. Există un potențial de creștere al cererii de motorină datorat activităților de comerț online, care pot conduce la un număr mai mare de livrări efectuate de camioane și autoutilitare alimentate cu motorină.

Industria de rafinare

OMV Petrom, la rafinăria Petrobrazi, urmărește în prezent adaptarea la evoluția pieței și au fost

pute în aplicare măsuri necesare pentru a asigura continuitatea operațiunilor în condiții de siguranță având în vedere condițiile restrictive ale pandemiei. Efectele și influențele determinate de COVID19 s-au reflectat și în scăderea abruptă a cererii pentru produse petroliere, o volatilitate ridicată a cotațiilor internaționale pentru carburanți, dar și în marjele negative de rafinare. Impactul acestor factori la nivel european a dus la acumularea de stocuri ridicate de produse finite, obligând companiile de profil să își ajusteze rapid activitățile și să se adapteze noilor condiții. Măsurile s-au reflectat în evoluția capacității europene de rafinare în 2020 - o scădere cu aproximativ 50 milioane de tone de țiței/an (unități închise, trecute în conservare sau convertite) față de 2019. La acest nivel, se adaugă alte 100 milioane de tone afectate temporar din cauza pandemiei (revizii tehnice, reducerea gradului de procesare - de la o medie de 80-85% în 2019 la circa 70% în 2020). Marja brută de rafinare - un indicator cheie pentru sectorul de rafinare, a înregistrat în premiera un nivel negativ pentru mai mult de patru luni la rând în cursul lui 2020.

II.

MĂSURI PROPUSE PENTRU REDRESAREA ECONOMICĂ

II. MĂSURI PROPUSE PENTRU REDRESAREA ECONOMICĂ

1. Redresarea economică prin proiecte de mare anvergură – Marea Neagră

Menținerea unei creșteri economice durabile pe termen mediu și lung ar trebui să rămână o țintă importantă pentru o companie, având în vedere și eforturile imediate pentru limitarea impactului virusului. Creșterea atractivității investițiilor printr-un cadru legislativ și fiscal competitiv, stabil și predictibil reprezintă elemente de o deosebită importanță, industria energetică din România având potențialul de a contribui esențial la redresarea economică. Stimularea investițiilor nu numai că va asigura succesul celei de-a 11-a runde de concurs public de oferte, dar va duce și la realizarea de proiecte de mare anvergură, precum Neptun Deep.

Neptun Deep și alte proiecte offshore ar aduce beneficii semnificative României în ceea ce privește:

- » Susținerea revenirii și creșterii economiei României pe termen mediu
- » Numărul de locuri de muncă create sau întreținute ~ 30.000 p.a.
- » Contribuție la PIB (+71 mld USD până în 2040)
- » Venituri mai mari la bugetul de stat (+26 mld USD până în 2040)
- » Reducerea deficitului de cont curent (-15% p.a.)
- » Asigurarea securității de aprovizionare
- » Creșterea încrederii investitorilor

Sursa: Studiul Deloitte privind contribuția proiectelor de petrol și gaze din Marea Neagră la dezvoltarea economiei românești, 2018.

Proiectul a fost blocat din cauza modificărilor legislative negative repetate

(Legea offshore, OUG 114/2018, prețul de referință al gazelor naturale raportat la CEGH, obligația de tranzacționare pe piețele centralizate etc.)

În plus, contextul actual al pieței (și anume COVID-19, nivelul prețurilor la gaz, Pactul Ecologic European cu obiectivele 2030 și 2050, noua politică de finanțare BEI etc.) creează **un risc imens de a pierde proiectul** (șansele de a continua dezvoltarea proiectelor offshore devin foarte mici din cauza economicității proiectului, care se depreciază);

Modificări urgente ale Legii Offshore pentru deblocarea proiectului și, astfel, pentru a sprijini relansarea economiei României:

- » Clauza de stabilitate mai clară
- » Condiții fiscale competitive
- » Condiții de piață liberă (formarea liberă a prețurilor, inclusiv eliminarea prețului minim impus artificial în cadrul programului de ofertare de tip „gas release“)

2. Asigurarea unei piețe libere a gazelor și eliminarea impozitelor suplimentare

Este necesară asigurarea unei piețe libere a gazelor naturale ca o condiție prealabilă pentru investițiile în sectorul de explorare și producție petrolieră, inclusiv eliminarea intervențiilor excesive din partea autorității de reglementare în privința mecanismelor pieței, în special în ceea ce privește acele mecanisme legate de formarea prețurilor, care, într-o piață liberă, ar trebui să se formeze liber, atunci când cererea și oferta se întâlnesc. În același timp, acest lucru ar trebui corelat cu implementarea măsurilor necesare de protecție a consumatorilor vulnerabili. Serviciile energetice fiind esențiale pentru asigurarea bunăstării cetățenilor, protejarea consumatorilor vulnerabili prin definirea și identificarea acestora și punerea în aplicare a unui sistem de finanțare durabil și echitabil sunt măsuri esențiale care trebuie adoptate. În acest sens, măsurile de sprijin care vizează exclusiv consumatorii vulnerabili vor contribui la atenuarea sărăciei energetice din România, asigurându-se că toți cetățenii își pot acoperi în mod adecvat nevoile casnice de gaz într-o piață de gaze complet funcțională, fără nicio intervenție administrativă în stabilirea prețurilor. În acest context, este necesară eliminarea suprataxării producției de petrol și gaze (adică abrogarea prevederilor Ordonanțelor Guvernului nr. 6 și 7 din 2013), care au fost inițial adoptate ca măsuri temporare. Mai mult, este necesară abrogarea impozitării suplimentare, având în vedere că deja înainte de criză, cadrul fiscal din sectorul de explorare și producție petrolieră din România era necompetitiv, impozitarea efectivă specifică gazelor naturale fiind cea mai mare din Europa (studiul derulat de Biris-Goran SPARL din septembrie 2019).

3. Digitalizarea industriei de petrol și gaze

Este **necesar ca digitalizarea** industriei petroliere să fie sprijinită prin modificarea legislației specifice care ar permite evoluții tehnologice menite **să compenseze declinul natural accelerat al producției** din industria petrolieră.

În plus, este esențial ca birocrația să fie redusă atât în sectorul de explorare și producție, cât și în sectorul de comercializare a produselor petroliere, astfel încât să fie accelerate investițiile și alte activități specifice.

Printre acțiunile pe care le considerăm necesare pentru a sprijini în continuare industria să facă față nevoilor de distanțare socială generate de COVID-19 și pentru a permite digitalizarea industriei, considerăm importante și urgente:

Pentru sectorul de explorare și producție: declasificarea datelor și informațiilor petroliere, astfel încât să putem utiliza tehnologii avansate pentru digitalizarea datelor existente pe hârtie, analiza Big Data și analiza în cloud pentru diferite modele de proiectare.

Pentru sectorul de comercializare de produse petroliere: instalarea de echipamente concepute să servească la plata prin card bancar în afara ghișeului de plată 24/7 la stațiile de distribuție automată a combustibilului pentru a gestiona și autoriza aprovizionarea fără prezența unui operator, reducând astfel orice contact fizic între client și personal.

Cu excepția Legii 50/1991 – sunt necesare anumite lucrări pe pentru ghișeele stațiilor de alimentare pentru a permite cumpărarea la ghișeu. Pentru a putea executa aceste modificări, este necesară modificarea articolului 11 – (d) din Legea 50/1991 prin care este posibilă modificarea tâmplăriei fără autorizație de construcție.

4. Amendarea Legii energiei Nr. 123/2012

A. Modificări necesare pentru asigurarea unor mecanisme de piață funcționale pentru piața de gaze naturale

Implementarea programului de ofertare de tip „gas release” pe piața românească a gazelor naturale, începând cu 1 iunie 2020, a avut un impact semnificativ asupra pieței de gaze, respectiv prin:

- » impunerea unui mecanism de stabilire a prețului inițial al licitațiilor care a generat în mod artificial diferențe semnificative de preț față de piețele învecinate, din cauza deciziei de a corela la început prețul de pornire cu cotațiile CEGH, care erau mici în acel moment și care se reflectă și în prețurile curente de pornire a licitațiilor.
- » impunerea unui nivel de obligație de 40% din nivelul de producție, cu mult peste nivelul programelor similare, care a influențat și modul de formare a prețurilor, din cauza nivelului crescut al ofertei în raport cu cererea pentru anumite perioade de livrare a generat efecte negative asupra:
 - » activității producătorilor de gaze naturale, inclusiv activitatea de investiții cu toate efectele secundare negative derivate din balanța surselor/consumului intern;
 - » bugetului de stat, prin reducerea contribuțiilor plătite de producătorii de gaze naturale;
 - » fluxului liber de gaze bazat pe prețuri competitive, inclusiv securitatea aprovizionării, prin crearea unei diferențe artificiale de preț între piețele învecinate, diferență derivată din mecanismul de stabilire a prețului de pornire mai sus menționat, activitatea comercială este de fapt încurajată în sensul exportului. Scopul unui astfel de program administrativ de reglementare în toate Statele Membre în care a fost pus în aplicare a fost de a facilita creșterea lichidității, precum și crearea de referințe de preț pentru aceste piețe.

Pentru a atinge aceste obiective este necesară implementarea unui set de principii la nivelul legislației primare, inclusiv:

- **stabilirea unui nivel al obligației care să nu genereze efecte negative asupra activității participanților la piață, precum și a modului în care se formează prețul**, având în vedere că scopul programului de tip „gas release” este să faciliteze creșterea lichidității și nu să genereze lichiditate în sinea lui. Observăm că toate programele similare implementate în trecut în alte state membre au avut un nivel sub 10% raportat la respectivele acelei piețe.
- **limitarea prerogativelor autorității de reglementare numai la cele specificate în OUG**, și anume cantitatea totală de gaze naturale supuse obligației de ofertare pentru fiecare producător, precum și alocarea cantității pe produsele standardizate (lunare, trimestriale, sezoniere și anuale).

B. Consumul propriu al producătorului de gaze:

În actuala lege nr. 123/2012, consumul propriu al producătorului de gaze nu este inclus drept o categorie de consum, iar lipsa unei astfel de prevederi a creat interpretări diferite la nivelul legislației secundare, inclusiv în cazul unor instanțe judecătorești.

Pentru a evita astfel de situații, și ținând totodată seamă de faptul că această categorie de consum există,

propunerea noastră este aceea de a adăuga două articole suplimentare în Legea nr. 123/2012: introducerea unei noi definiții a termenului „consum propriu” ca fiind *cantitatea de gaze naturale care trebuie utilizată de către un producător de gaze pentru propriile sale activități, cu excepția consumului tehnologic și dreptul producătorului de a utiliza gazul natural produs pentru a-și acoperi propriul consum.*

Reintroducerea în Legea 123/2012 a dreptului de a încheia contracte bilaterale negociate direct pe piața de energie electrică angro:

C. Electricitatea

Încurajarea investițiilor în capacitățile de producție de energie electrică

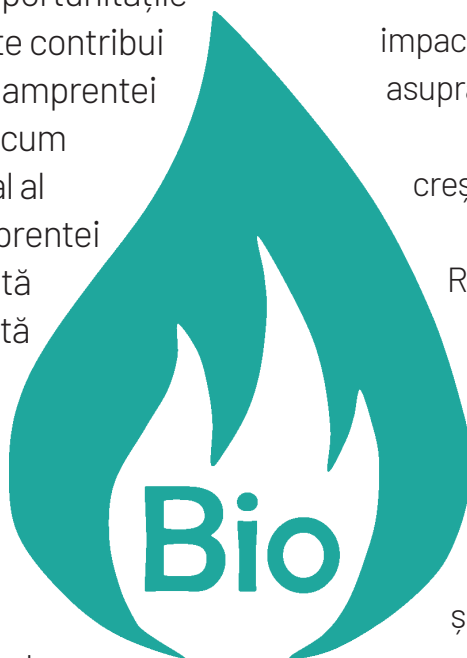
respectarea prevederilor „REGULAMENTULUI (UE) 2019/943 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 5 iunie 2019 privind piața internă a energiei electrice”, care se aplică direct de la 1 ianuarie 2020

Respectarea dispozițiilor „Directivei (UE) 2019/944 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de modificare a Directivei 2012/27 / UE (reformare)”, care trebuie să fie transpusă corect și complet

5. Viitorul transportului

Gazul natural, una dintre oportunitățile majore ale României, poate contribui semnificativ la reducerea amprentei de CO₂ în transporturi, precum și în segmentului industrial al României. Reducerea amprentei de CO₂ poate fi intensificată atunci când este combinată cu biogaz. GNC și GNL cu un amestec de biogaz sunt contributorii principali la atingerea țintelor propuse pentru mixul energetic, însă, în prezent cadrul de reglementare tinde să le neglijeze. Există oportunitatea ca proiecte sustenabile să iasă în evidență în măsura în care ar vor beneficia de finanțare europeană.

Cu toate acestea, reducând impactul sectorului transporturilor asupra mediului, sporind eficiența transportului și promovând creșterea economică în sectorul combustibililor alternativi, România trebuie să se bazeze pe un mix energetic, inclusiv hidrogen. Avem nevoie de un cadru de reglementare aplicabil în toate etapele dezvoltării infrastructurilor de combustibili alternativi și de identificarea potențialilor lipsuri în ceea ce privește un cadru de reglementare coerent și actualizat, care să permită atingerea acestor obiective cheie, la nivel național.

6. Industria de petrolul și gaze - parte a tranziției prin proiecte sustenabile

Sunt necesare mai multe soluții tehnologice la scară largă, deoarece, în timpul tranziției, tehnologia și colaborarea între industrii vor facilita producția de energie. Toate tehnologiile care pot contribui sau realiza reduceri semnificative ale emisiilor, vor reprezenta o parte din soluție

Urmărim cu interes noul cadru de finanțare 2021-2027 cu accent pe programul 10d (Fondul de Modernizare și Inovare) și altele care vor veni în contextul actual.

Cu toate acestea, este foarte important modul în care aceste inițiative vor fi transpuse în cadrul Ghidurilor din România. Trebuie să facem parte din tranziție, deoarece avem cunoștințele necesare pentru a face o mare diferență în ceea ce privește reducerea CO₂.

Căutăm în diferite domenii, inclusiv Finanțarea din fonduri europene legate de combustibili alternativi (inclusiv biocombustibili) și dezvoltarea infrastructurii. Suntem pregătiți să investim, dar avem nevoie și de finanțare externă pentru ca sectorul nostru să se poate alinia tranziției energetice.

Fonduri SURE

La sfârșitul lunii septembrie, UE a aprobat un sprijin financiar de 87 miliarde EUR (din maximum 100 miliarde EUR) în cadrul instrumentului său temporar Sprijinirea riscurilor de șomaj în caz de urgență (SURE). România va beneficia de o sumă mare din aceasta, de 4 miliarde EUR, acordate în împrumuturi la rate favorabile. Aceste fonduri vor ajuta România să acopere costurile directe, legate atât de sprijinirea schemelor de șomaj tehnic, cât și a măsurilor de sprijin financiar pentru lucrătorii independenți. SURE ar putea finanța, de asemenea, unele măsuri legate de sănătate, în special cele legate de locurile de muncă, pentru a asigura condiții de muncă sigure.

7. Agenda verde

În timp ce luăm în considerare pachetele de stimulare pe termen mediu și lung, ar trebui depuse eforturi și pentru asigurarea tranziției sustenabile prin respectarea ambițiilor europene. În acest sens, pentru a îndeplini obiectivele UE privind clima și energia pentru 2030 și pentru a atinge obiectivele Green Deal, este fundamental să se direcționeze investițiile către proiecte și activități durabile. Apariția pandemiei COVID-19 a accentuat necesitatea redirecționării fluxurilor de capital către proiecte durabile pentru a face economiile, infrastructura, societatea și nu numai, mai rezistente la potențialele șocuri climatice și de mediu în vederea consolidării beneficiilor pentru sănătate. Din acest motiv planul de acțiuni privind finanțarea dezvoltării durabile a cerut crearea unui sistem comun de clasificare pentru activități economice durabile sau o „taxonomie a UE”.

În acest sens, propunem următoarea listă de acțiuni:

1. Dezvoltarea unui set de măsuri pentru atingerea țintelor de emisii stabilite la nivelul anului 2030 prin identificarea celui mai potrivit mix de carburanți în România;
2. Dezvoltarea unui plan privind tranziția tehnologică pentru reducerea amprentei GHG;
3. Consolidarea rolului pe care îl joacă gazul natural ca facilitator alături de surse regenerabile în tranziția energetică precum:
 - Gazul natural comprimat (GNC), Gazul natural lichefiat (GNL) și biogaz
 - Investiții în producția de biocarburanți
 - Hidrogenul din surse regenerabile produs prin reformarea gazului sau a biogazului (în loc de gazul natural) sau prin transformarea biochimică a biomasei constituie o sursă de reducere a emisiilor
 - CCS/CCU pentru decarbonarea proceselor la nivel industrial din cadrul rafinăriilor, termocentralelor etc.
 - Centralele de cogenerare pe gaz pot îmbunătăți calitatea aerului în orașele de pe întreg teritoriul țării;
4. Participarea și stimularea proiectelor de investiții în eficiență energetică care generează beneficii semnificative în ceea ce privește realizarea obiectivelor Green Deal prin consum redus de energie. Avantajele suplimentare includ:
 - Generarea revigorării economice a industriei, crearea de locuri de muncă și generarea de venituri la bugetul de stat;

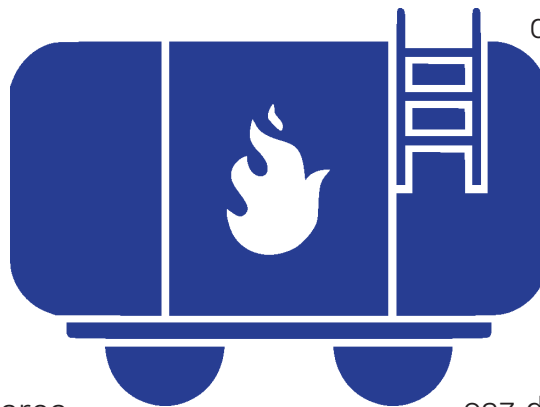
- Eficiența energetică prin proiecte naționale de investiții legate de activitățile IMM-urilor și, de asemenea, reduc costurile cu utilitățile;
În acest sens, recomandăm cu tărie un cadru de reglementare (implementarea ISO 50001 și audituri energetice) care recompensează (de exemplu, reducerea impozitelor) performanța eficienței energetice pentru companiile care investesc în proiecte de eficiență energetică.

De asemenea, având în vedere dezvoltările în materie de producție de energie din următorii ani, sunt necesare măsuri de sprijin pentru companii, în vederea stimulării producției de hidrogen, îndeosebi din gaze naturale, precum și în vederea dezvoltării unei infrastructuri de captare, utilizare și stocare a carbonului în România.

Oportunitatea unor astfel de măsuri de sprijin este asigurată de expertiza profesioniștilor locali și de posibilitatea de stocare a carbonului în capacități onshore și offshore. Mai mult, producerea hidrogenului din gaze naturale reprezintă una dintre cele mai rentabile metode de producție a hidrogenului, cu un impact foarte mic în ceea ce privește emisiile de CO₂. Astfel, stimularea acestuia va permite dezvoltarea unui sector în acest sens în România, punând țara în centrul unei economii a hidrogenului la nivelul Europei Centrale.

8. Dezvoltarea infrastructurii

Disponibilitatea stocurilor de țiței și asigurarea aprovizionării cu energie sunt elemente esențiale ale securității publice. În cazul unei întreruperi majore a aprovizionării, țara ar trebui să aibă proceduri clare și să ia măsuri pentru a pune la dispoziție rapid, eficient și transparent o parte sau toate stocurile lor de urgență și pe cele specifice. Este necesară o Entitate Centrală de Stocare în România pentru produsele petroliere, pentru a asigura respectarea obligației UE și pentru a pregăti România pentru perioade dificile. În acest moment legislația permite stocarea în străinătate a 50% din obligația totală, ceea ce înseamnă că

peste 700 kt din produsele constituite ca stocuri obligatorii nu pot fi accesate imediat în caz de urgență sau deloc dacă există restricții de trafic datorate instituirii situației de urgență care afectează mai multe state europene. De aceea, existența fizică a stocurilor de urgență pe teritoriul României în cadrul unei Entități Centrale de Stocare este o măsură prioritară pentru a acoperi orice risc de acces al acestora în caz de nevoie.

De altfel, toate statele europene au organizat Entități Centrale de Stocare pe teritoriul lor, România fiind singura țară care menține stocurile de urgență prin eforturile agenților economici cu obligații de stoc de urgență.

9. Scheme de ajutor de stat pentru operatori și subvenții pentru populație

Sunt necesare scheme de sprijin acordate de către stat care vizează susținerea întregului lanț de activități, de la explorare și producție petrolieră până la comercializare și furnizare. Termenii fiscali competitivi și condițiile de piață, redevențele și schemele de reducere a impozitelor, accesul la fondurile UE, precum și accesul la opțiuni de creditare mai avantajoase sunt necesare pentru producătorii de petrol și gaze naturale, pentru a facilita cel puțin menținerea nivelului actual de

producție, în vederea continuării operațiunilor în zone exploatare, inclusiv câmpurile mature și menținerea nivelului actual al numărului de angajați.

Scheme similare de sprijin economic sunt, de asemenea, necesare pentru a sprijini redresarea sectorului industrial și a consumului pe piața românească, deoarece procesul de recuperare este estimat a fi relativ lent, industria din România fiind afectată în mod semnificativ de actuala criză COVID-19.

Subvențiile de stat acordate populației pentru a sprijini accesul la principalele produse, utilități și combustibili sunt necesare, deoarece se transpun în mod pozitiv într-o creștere economică generală prin potențialul de investiții recuperat al operatorilor, întrucât cererea populației ar crește. Măsura ar stimula, de asemenea, celelalte sectoare, stresul asupra veniturilor populației dat de achizițiile de produse esențiale, utilități și combustibil urmând a fi redus

Extinderea domeniului de aplicare al scutirii de impozit pe profit reinvestit pentru a încuraja investițiile

Investițiile în toate sectoarele industriei petroliere (explorare și producție, transport și distribuție, furnizare și comercializare de produse petroliere) sunt esențiale pentru a asigura redresarea și dezvoltarea acestei industrii pe termen mediu și lung.

Extinderea aplicabilității scutirii de la impozitul pe profit reinvestit la toate tipurile de active poate stimula investițiile în petrol și gaze și în alte sectoare ale economiei românești.

Investițiile în industria petrolieră au un efect pozitiv semnificativ asupra economiei românești. De exemplu, fiecare miliard de euro investit în sectorul de explorare și producție petrolieră generează:

- **Aport la PIB de 3,2 miliarde EUR**
- **1 miliard EUR venituri la bugetul de stat**
- **45.000 de locuri de muncă**

10. Prețuri de referință corecte pentru țitei și gaze naturale

10.1 Prețul de referință la gaze naturale

În prezent, conform Ordinului ANRM nr. 32/2018, cu modificările ulterioare, baza pentru calcularea redevențelor pe gaze naturale este prețul mediu lunar publicat pe hub-ul CEGH pentru luna anterioară lunii pentru care se calculează redevența. În opinia noastră, prețul gazului natural din hub-ul CEGH nu îndeplinește condițiile necesare pentru a fi utilizat ca preț de referință pentru gazul natural extras în România deoarece nu reflectă valoarea de piață a gazului natural produs.

Pe cale de consecință, **prețul de referință al gazelor naturale trebuie să se raporteze la prețurile reale realizate prin tranzacții pentru cantitățile livrate în perioada pentru care se calculează redevența, în conformitate cu raportările lunare făcute la ANRE de participanții la piață pentru vânzările de gaze naturale, care nu conțin tarifele de stocare, transport, distribuție etc. incluse în prețurile de vânzare.**

În plus, am dori să subliniem faptul că în practica internațională, redevențele/ impozitele pentru extracția gazelor naturale sunt determinate în funcție de valoarea realizată din gazul natural extras în țara respectivă.

10.2. Prețul de referință la țiței

În prezent, conform Ordinului ANRM nr. 204/2019, baza pentru calcularea redevențelor petroliere este prețul mediu lunar publicat pentru petrolul BRENT pentru luna anterioară lunii pentru care se calculează redevența, ajustată pentru diferențele de calitate - aciditate, sulf, greutate. În opinia noastră, ajustările de calitate utilizate nu reflectă calitatea țițeiului românesc, deoarece nu reflectă valoarea de piață a țițeiului produs. În plus, utilizarea factorului de conversie în tone a țițeiului BRENT nu reflectă densitatea țițeiurilor românești.

Prin urmare, **prețul de referință al țițeiului trebuie să se bazeze pe prețurile de referință și prețurile efective realizate în tranzacții pentru cantitățile livrate în perioada pentru care se calculează redevența, acesta ar trebui calculat în lei/bbl per fiecare tip de țiței și transformat în lei/tonă utilizând factorul de conversie specific fiecărui tip de țiței.**

Mai mult, este necesară modificarea ordinelor ANRM care reglementează calculul prețurilor de referință la țiței și gaze naturale pentru a asigura calculul pe baza prețurilor înregistrate în intervalele de referință în luna de producție, în loc de luna precedentă.

Federația Patronală
Petrol și Gaze

2021